

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

13. évfolyam 5. szám - az Úr 2012. évének május havában

Úton a Hit éve felé - 5. rész

Májusi dokumentumunk aktualitását adja a május második vasárnapján megtartott Tömegtájékoztató világnap. Az „Inter mirifica” (A csodálatra méltó technikai találmányok közül) kezdetű dokumentum megfogalmazza, hogy a Zsinat megtartásának idején, a '60-as évek végén milyen jelentősek a tömegtájékoztató eszközök, azok használata és alkalmazásuk hasznossága.

Az Előszó kiemeli ezen eszközök információ, eszme és irányítás közvetítő képességét, és a lélekre gyakorolt hatásukat. Ezen eszközök vallási jelentősége abban áll, hogy helyesen kell azokat alkalmazni, hogy Isten Országát megszilárdítsák. Nem szabad Isten ellen és rossz szándékkal használni egyik fajtáját sem.

Az ELSŐ FEJEZET rögzíti ezen eszközök köteleességét az üdvösség hírének teljesítése terén. Ezért meg kell tanítani az embereket helyes használatukra. Az Egyház közösségének joga, hogy minden állampolgárhoz hasonlóan használja ezen eszközöket, a világi hívőknek pedig ez fokozott felelősséget jelent. Ezen a területen is meg kell valósítani az erkölcsi rend elveit. Helyes lelkiismeretet kell kialakítani az információ, a hírek szerzése továbbadása terén. Egészséges kapcsolatot kell kialakítani a művészi szabadság és az erkölcsi törvény között, hogy az etikai és az esztétikai tanítások ne legyenek tévesek. Fokozott felelősséget jelent az erkölcsi rossz elbeszélése, leírása, megjelenítése. Az igazságosság és szeretet jegyében kell kialakítani a helyes közvéleményt. Sajátos kötelezettséget jelent az olvasónak, nézőnek, hallgatónak személyes, szabad döntés alapján befogadni a tömegtájékoztató eszközök hatásait. A fiataloknak mértéktartóan és fegyelmezetten kell használni ezeket. Kiemelkedő felelősségük van az alkotóknak, a terjesztőknek, az (újság)íróknak, színészeknek, rendezőknek, kritikusoknak, filmkölcsonzőknek, vállalkozóknak, eladóknak. Egyeztetni kell a gazdasági, politikai és művészeti szempontokat, hogy ne ellenkezzenek a közjával. A polgári hatalom kötelessége a közjó, továbbá az információ valódi és jogos szabadságának biztosítása. A törvényhozás a jogrend biztosításával gondoskodik arról, hogy ezekkel az eszközökkel ne éljenek vissza.

A MÁSODIK FEJEZET az Egyházat buzdítja, hogy az apostolkodást, az igehirdetést szolgálja ezen eszközök használatával. A sajtó, film, rádió, tévé és színház a maga eszközeivel törekedjen a közvéleményt formálni a természetjog, a katolikus tanítás és erkölcsi törvény szerint. Az Egyház támogatja az ifjúság számára készített, tisztességes, igazi kultúrát, művészetet, filmeket. Meg kell őrizni a rádió, a televízió jó szellemét. A nemes és ősi színművészet növelje a nézők emberi és erkölcsi műveltségét a tömegtájékoztató által. Szakembereket kell képezni egyháziakból és világi hívőkből, hogy művészetükkel a társadalom javát szolgálják. A katolikus iskolák, a papnevelő intézetek és a hívek apostoli szervezetei karolják fel és valósítsák meg a keresztyén

---

Tóciói Harangszó

Kiadó: Fodor András plébános. Szerkesztők: Almási Gábor, Almásiné Németh Katalin

H-4031. Debrecen, Holló László sétány 1. Tel./Fax: (52) 491-060

A Harangszó elérhető honlapunkon is: <http://szentcsalad.dnyem.hu>

erkölcs alapelveit. A földkerekség minden egyházmegyéjében kell lenni tömegtájékoztató napnak, mely felhívja a figyelmet a kötelezettségekre. Minden Krisztus-hívő ezen eszközök használatával legyen a világ világossága és a föld sója, s adjon ízt a földnek.

Pető István atya

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban templomunkban, egy gyermek, **Mónika** részesült a keresztség szentségében és volt egy hozzánk tartozó temetés is, **Sári Gusztávné Magdikát** temettük.

Plébániánkon idén jún. 9-én, szombaton szervezzük meg a szokásos **Családi napunkat**, amelyre délelőtt 10 órától várunk színes programokkal, kicsiket és nagyokat.

Bérmálkozás

Különleges alkalom volt a Szent Család Egyházközség életében 2012. május 19-i bérmálkozás. Egyrészt, mert nem a megszokott őszi időpontban történt, másrészt, mert egy olyan kis csapat formálódott ki a felkészülés során, akikért/akikkel érdemes (volt) dolgozni. Név szerint: **Hajnóczi Kamilla, Kiss Angelika, Lakatos Dóri, Mátyásfüldi Anna, és Takács Tímea** a Jézus szíve plébániáról illetve a srácok, **Bódis Tamás, Kovács Márk, Lakatos Kristóf, Lakatos László és Urbin Pál.**

Hogy miért tértünk el az őszi időponttól? Azért, mert szeretnénk a plébániai fiatalságot minél jobban integrálni a Szent Család templom életébe. Két évvel ezelőtti tapasztalatunk azt volt, hogy a két hónapos (szeptember-november) „gyorstalpalón” felkészült gyerekek nem is tudtak ennyi idő alatt közösséggé formálódni, másrészt a bérmálkozás után sajnos azt gondolták, nekik már nincs dolguk a plébánián és a templomban (tisztelet a kevés kivételnek). Visszatérve az ősi hagyományokhoz, indult a kétéves bérmacsoport, melynek tagjait bérmálta meg Bosák Nándor püspök atya. Jó lenne, ha ez az előkészületi forma nem csak egyszeri lenne, hanem további csoportok indulnának ebben a rendszerben. Az eddigi első célba érés nagyon ígéretes, és hálás. A napokban – a bérmálkozást követően – közkívánatra, ismét összejöttünk a csapattal egy kis „lazulásra”. Semmi különöset nem tettünk, mint jól éreztük magunkat egymás társaságában. Biliárdoztunk a hittanteremben, közben pizzát ettünk és beszélgettünk, nevettünk. A beszélgetés alkalmával megkértem a gyerekeket, hogy mondjanak valamit a bérmálkozásukról, hogyan érezték magukat. A többféle megfogalmazásban kapott válaszok lényege: jól érezték magukat a felkészülési idő alatt, jó hangulatban folytak az órák, alapvető ismereteket sajátíthattak el, megható volt számukra a Szentlélek kiáradása. Mindösszességében pedig az, hogy legközelebbi szerdán is jönnek „lazulni”, számomra azt bizonyítja, hogy tényleg egy kis csapattá formálódtak, és biztosan nem a bérmálás elérése érdekében – hiszen már ők is nagykorúvá váltak a keresztségben - hanem egymás örömeire vannak együtt!

Egy lehetőség az egyházközség számára, hogy segítse az ilyen csoportok kialakulását, megmaradását. Mert még ha egyházi iskolába is jár a gyermek vagy az unoka, az soha nem fogja pótolni egy plébániai közösséghez való tartozás élményét, erejét és sok-sok előnyét. A két éves közös készüllet eredménye nem csupán egy sikeres vizsga letételét jelenti, ami után lehet jelentkezni a szentség felvételére, hanem közösséggé formálja az együtt készülőket. Egy-egy ilyen csoport később befogadó csoporttá is alakulhat, melyben szintén nagy lehetőségek rejlenek. a.

Diakónusszentelés

2012. május 5-én, Békéscsabán a szegedi püspök diakónussá szentelte volt ministránsunkat, Kiss Miklóst. Miklós így vall a szenteléssel kapcsolatos érzéseiről: *„Azt hiszem, nincs jelző, amellyel híven és pontosan vissza tudnám adni, mit éreztem aznap és mit érzek ma is. Voltak pillanatok, órák, napok, hetek, sőt hónapok is, amikor már azt hittem, hogy ez a nap soha sem jön el... Kereszttbe tettek nekem itt is, ott is, s persze sokszor én is megnehezítettem magam számára az oltárhoz vezető utat, de Isten újra és újra megragadta a kezemet, kiragadott ellenségeim kezéből és kivezetett a sötétből, megmutatva erejét a gyengeségeimben. Nekem nem volt semmilyen földi hátszelem, de volt Valaki, Aki olyan égi kegyelmekkel ajándékozott és ajándékoz meg ma is, amelyekhez képest minden evilági kapcsolat és összeköttetés, pénz és pozíció, törtetés és gátlástalan érdekhajhászás csupán egy jelentéktelen lábjegyzet. Hosszú és rögös út vezetett az oltárig, de megérte kitartani, együttműködni a Mindenhatóval! Áldott legyen az Ő szent neve mindörökké!”*

Búcsúzunk Sári Gusztávné Magdikától

Közösségünk régebbi tagjai mind emlékezhetnek rá: sötét szemével mindenkire rámosolygott, hátulról pedig szinte művészién fésült kontya vonta magára a tekintetet. A Svetits óvoda nyugdíjas óvónője sokáig hétköznapi is járt a szentmisékre, és sok mindenben aktív volt. Megható, ahogyan mondta: „Én itt megtaláltam azt a közösséget, amire szüksége van egy nagyon egyedül maradt asszonynak. Mert van a Szent Család templomban "magányosok közössége" is, nemcsak családoké...” Férjét autóbalesetben veszítette el, lánya külföldön, unokái már megnőttek (egyikük, Kutor Noémi, aki akkor még a Zeneakadémia hárfa szakos hallgatója volt, 2002-ben hálaadó hangversenyt adott nálunk). Feladatot is kapott: elsősorban a Mária Légióban, amelynek megalakulása (1997) után nem sokkal évekig vezetője volt. A későbbi vezető Vilicsku István őt tekintette példaképnek, tisztaságát, hűségét, pontosságát, rendszerességét. Nemcsak a Terápiás Ház betegeivel és más rászorulókkal törődött, hanem másokat is vezetett Máriával Jézushoz. Ő volt első támogatója a szomszédságukba költözött Vilicskuéknak, felajánlotta hajdúbagosi házáat holmijaik számára. Részt vett több zárandoklaton, sütni-főzni segített, ha arra volt szükség. (Emlékszem egy halászléjára. „örülök ha ízlik, szívemet-lelkemet beleadtam, de a halat is...”) Betegsége egyre súlyosbodott, s ez azzal járt együtt, hogy egyre zárkózottabb lett, míg aztán nemrég (75 éves korában), mint hisszük, átköltözött édesanyjához és férjéhez az égi hazába...

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

Máj. 27. (Pünkösöd): Ifjúság

Jún.3. (Szentháromság vasárnapja): Németh család

Jún. 10. (Úrnapja): Szent Mónika közösség

Egy a hónap szentjei közül: Avilai Szent János

János 1499-ben vagy 1500-ban született a dél-spanyolországi Almodovar del-Campóban, apja tehetős zsidó konvertita volt. Apja a salamancai egyetemre küldte jogot tanulni, azonban - valószínűleg származása miatt - el kellett hagynia az egyetemet. János a bikaviadatok kegyetlenségének hatására elhatározta: szerzetes lesz. Három évig otthon élt az imának és szemlélődésnek. Szülei halála után az örökölt vagyont szétosztotta a szegények között. Hithirdető akart lenni Amerikában, de a zsidó származása miatt erről le kellett mondania. Kilenc éven át prédikált és térített Andalúziában, Istenes Szent János is az ő hatására tért meg. Mint veszedelmes újítót bepanaszolták az inkvizíciónál és fogságba vetették. 1533-ban szabadon engedték. Könyvét, az „Audi filia”-t betiltotta az inkvizíció. János tizenöt magasabb fokú iskolát alapított (mai gimnáziumainkhoz hasonlókat); közülük a baezai egyetemi rangra emelkedett. Különösképpen felkarolta sorstársait, a megtért zsidókat és félzsidókat. Ugyanilyen okokból több tanítványát küldte Granadába a moriszkók, az iszlám konvertiták megsegítésére, akiket hasonló korlátozások sújtottak. 1545-ben kapcsolatba került Loyolai Ignáccal. Azon gondolkodott, hogy tanítványaival együtt belép Jézus Társaságába, de megtért zsidókat nem akartak maguk közé venni. Néhány tanítványa 1554-ben mégis belépett Jézus Társaságába. Amikor a tridenti zsinat (1545-1563) idején Granada érseke magával akarta vinni Jánost tanácsosaként, gyenge egészségi állapota nem tette lehetővé az utazást. Különféle munkákat is írt a papok cölibátusáról, a katolikus nevelésről és az Oltáriszentség tiszteletéről. Az 1565. évi toledói zsinaton, amelyen a zsinati határozatok gyakorlati megvalósításáról volt szó, János fontos szerepet játszott. 1569. május 10-én halt meg a Córdoba melletti Montillában, és az ottani jezsuita templomban temették el. 1894-ben boldoggá, 1970. május 31-én szentté avatták.

Liszkócziné Petrik Anita

Szép gondolat

Nem elég szeretni. A szeretet tud nagy önzés is lenni. Alázatosan kell szeretni, hittel. Az egész életnek akkor van csak értelme, ha igazi hit van benne. Isten a szeretetet adta az embereknek, hogy elbírák egymást és a világot. De aki alázat nélkül szeret, nagy terhet tesz a másik vállára.

Márai Sándor

Gyermekeinknek - egy kis feladat

A múlt havi bibliai névrejtvény („Jeremy földet túr” vagy „jőjj beszédes cica”) megoldása: Jeremiás. Mostani feladványunk: „nyakba tekerhető téli ruhadarabomon” (ékezet nélkül)

Egy csepp derű-felnőttnek sem árt

20 évvel ezelőtt arra vágytam, hogy keressek 70.000 forintot havonta és legyen egy 1986-os évjáratú Golfom. Mára mindez teljesült.